

عنوان مقاله:

نزاهت در قرآن کریم

محل انتشار:

تحقیقات علوم قرآن و حدیث، دوره 6، شماره 2 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

عبدالغنی ایروانی زاده - استادیار دانشگاه اصفهان

سیدرضا میراحمدی - دانشجوی دکتری دانشگاه اصفهان و عضو هیئت علمی دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

در این جستار قصد داریم تا از نزاهت در گفتار و بیان پروردگار پیراسته از هر زشتی و ناراستی پرده برداریم؛ زیرا بر آن باوریم که ایزد پاک علاوه بر اینکه در جای جای کتاب مقدس خویش، قرآن کریم، بر ادب و احترام به دیگران تاکید خاص دارد خود نیز عملاً در گفتارش عفت کلام داشته و قصد آبروریزی و پرده دری از هیچ کس را نداشته است. همچنین در پی آنیم تا چگونگی تعبیر خداوند از زشتی ها را هویدا سازیم؛ این که آن ذات مقدس به هنگام بیان ناهنجاری ها، زشتی ها و هر آنچه که ممکن است برای بشر زشت جلوه کند، چگونه عمل و از چه هنری استفاده کرده است. با توجه به این که بسامد نزاهت قرآن در کنایه، سخریه و تهکم بیشتر رخ نموده است، با ذکر نمونه های فراوان از این منظر آنها را به بوته نقد و تطبیق می کشیم و سعی می کنیم نزاهت و عفت کلام را در این مجال در گستره دید مخاطبان قرار دهیم، امید است تحصیل حاصل نباشد و سخن به درازا نکشد.

کلمات کلیدی:

کلید واژه ها: نزاهت، قرآن، کنایه، تهذیب، سخریه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/864395>

